BOŞLUK DEĞİL HAYAT

ERCAN ATA

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1905
EDEBÎ ESERLER: 968

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 49269

ISBN: 978-625-408-435-5

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Oğuzhan Murat Öztürk

Son Okuma: Şaban Özdemir

Kapak Tasarımı: Mahmut Doğan

Dizgi-Tertip: Mahmut Doğan

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı: İMAK OFSET BASIM YAYIN SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
Akçaburgaz Mah. 137. Sok.No: 12 Esenyurt / İstanbul / TÜRKİYE
Sertifika Numarası: 45523 Tel: (0212) 444 62 18

İstanbul- 2022

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Ercan Ata: 1973 yılında Edirne'de doğdu. Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden 1995 yılında mezun oldu. Evli ve iki çocuk babasıdır. MEB'de öğretmendir.

Eserleri *Yedi İklim, Dergâh, Temrin, Mağaradakiler* dergilerinde yayımlandı. Hâlihazırda şiir, öykü, deneme ve röportajları *Hece, İstanbul BirNokta, Dil ve Edebiyat, Hayal Bilgisi, Temmuz, Aydos* gibi dergilerde yayımlanmaya devam etmektedir. 1993'te Cahit Zarifoğlu Şiir Birinciliği**,** 1995'te Altın Koza Dadaloğlu (Altın Koza Film Festivalinde şiir dalında) Özel Ödüllerini aldı. *Atlılar* dergisi tarafından en iyi şairler arasında gösterildi. Bazı ulusal şiir festivallerine katıldı. Çeşitli mecralarda köşe yazıları yazdı. Şiirleri *Ten ve Gölge* adı altında kitaplaştı. Yazarın öykülerinin toplamı olan *Son Bisküvi*, Ötüken Neşriyat tarafından Kasım 2016'da yayımlandı. Yazar, *Son Bisküvi* kitabıyla *Hayal Bilgisi* dergisi, 2017 Öykü Ödülüne layık görüldü. İstanbul'da yaşamaya ve yazmaya devam etmektedir.

İÇİNDEKİLER

I. BÖLÜM
UZAKLARA DOĞRU 9
Uzaklara Türkülerle Gitmek.....9

2. BÖLÜM
BOŞLUK DEĞİL..... 13
Bize Kalan Huzur 13
Mutluluk.....16
Boşluk.....19
Yalnızlık.....21
Issızlık 24
Sessizliğin Gündönümü 26
Kaybetmek.....28

3.BÖLÜM
İNSANLIK HÂLİ 31
Kötülüğün Çekim Gücü 31
İyilik 33
Nedir Özgürlük?.....37
Uyumak İsteyenlere Güzelleme.....40
Çirkinlik 43
Güzelliğin Peşinde.....45

4.BÖLÜM
ORADAN BURADAN 47
Arkadaşlık 47
Dosta Mektup.....49
Gurbette 52
Kış Şarkısı.....54

5.BÖLÜM
ÖMÜR SERÜVENİ 59
Çocukluğun Naif Dünyasında 59
Gençlik Geçerken 61
Hastalıklara ve Ölüme Dair 64
Son Liman: Yaşlılık 67
Ölüm Üzerine Mülahazalar 70
Tasavvuf İkliminde 73

6.BÖLÜM
KISACA HAYAT 77
Kendine Göre Yaşamak 77
Hayat Sana Güzel 79
Hayatı Doludolu Yaşamak 82
Yaşama Sevinci 85
Hayat Yolunda 87

Sözü Geçen Çalışmalar 90

I. BÖLÜM
UZAKLARA DOĞRU

Uzaklara Türkülerle Gitmek

Hadi sevgilim seninle sonsuza gidelim. Bazen kafamızın içinde tuhaf bir arzu belirir: Varlığın çeperinden çıkarak uzaklara gitmek… Basit, yeknesak hayatımızda böyle alışılmadık bir istek, ensemize bir akrep gibi yapışır. Günlük hayatın kısır döngüsünde… Yaşamak oldukça ağır gelir bize. Yalılarımız, lüks sitelerde korunaklı evlerimiz, pahalı arabalarımız, alımlı sevgililerimiz yoktur. Varsın bunlar olmasın, ne çıkar? Yaşamak nesnelerden daha derin ve güzel bir edim değil midir? Kendimizden uzaklaşmaya çalışırken içimizde oluşan hayat adlı boşluğu ne kadar doldurabiliriz ki?

Başımın üstünde tonlarca yük... Hep düşünceden… İnceden inceden yağan kar misali yahut donmuş bir gölün kıyısında kendi içine kapanarak, kalın battaniyelere sarınarak, sıcak sobada demlenen çayın, havada helezonlar çizerek yükselen, sonra aniden yeryüzüne düşen suyun döngüsel kaderine tutunarak yokluğa sarılmış hüzün atlasları içinde ne kadar çıplak ve yoksun olduğumuzu mu hatırlayacağız şimdi? Ya da yıllar önce aramızdan ayrılarak dârü'l-bekaya hicret eylemiş sevgili annemizin munis sesini mi duyacağız? Karanlık bir kuyunun ağzındasın işte. Düştü düşecek gibi iğreti duruyorsun taşın kenarında. Bir yere gelememiş, mutluluğun kıyılarından uzak, terk edilmiş bir tekne gibi yapayalnız durmuyor musun orada sen? Vitrindeki eski aile fotoğrafları gibi mahzun ve ürkek... Sana ayrılığın alfabesini mi öğretmişti birileri? Karlı bir kış gecesi, uzak istasyonlara hayatın gam yükünü bırakacak

2. BÖLÜM
BOŞLUK DEĞİL

Bize Kalan Huzur

Huzursuz yaşayamayız hiçbirimiz. Huzurun günün her saatinde bizimle olmasını arzularız. Ondan bir saniye bile ayrı kalmaya razı olmaz gönlümüz. Arada bir kaybolsa da gözümüzün önünden, bir an evvel bulup evimizin başköşesine oturtmak isteriz onu. O bizim uzatmalı aşkımız, prensesimizdir. Ezeli sevgilimizi herkesten kıskanırız. Ancak huzurumuz varsa keyfimize diyecek yoktur. Dünyanın en mutlu, en şanslı insanı addederiz kendimizi.

Şehrimizin tüm caddelerinin huzura çıkmasını temenni ederiz. Huzur sokağı, kendimizi en çok mutlu hissettiğimiz sokağın adıdır. Mümkünse kendi evimize çıkmalı mutluluğun yolu ve ebedi olarak orada kalmalı. Bazen huzurla huzursuzluk arasında bir yerde dururuz. Çağımız insanı olarak Tanpınar'ın *Huzur*'u ile Livaneli'nin *Huzursuzluk*'u arasında tam ortada bir yerlerde… Hangi yöne gideceğimize bir türlü karar veremeyiz. Tüm yollar kapalıdır sanki bize. Işıklar hep kırmızı yanar. Bir türlü geçemeyiz köprülerden karşıya. Araftayız işte.

Huzura ulaştıran çeşitli yollar vardır yürümeyi bilene. Aile, çocuklar, komşular, iş, para, tatil, eğlence vesaire. Ben, huzur eşittir insan diyorum. Çevremizdeki insanların kalitesi, huzurumuzun katsayısını da belirler. Sıkıntılarımızın kaynağıysa başkalarıdır çoğunlukla.

Eskiler, huzuru ailede aramışlar; aile saadetini her şeyin başı saymışlardır. Gerçekten de öyledir. Aile, bir insanın huzura ermesi için gerekli olan tüm şartları barındırır. Aile, öncelikle düzen ve sorumluluk demektir. Aile sıcak-

3.BÖLÜM
İNSANLIK HÂLİ

Kötülüğün Çekim Gücü

Kötülük, gün geçtikçe etrafımızı bir ahtapot gibi sarmakta. O, mutlak gücünün hükümranlığını çoktan ilan etmiş bile. Kötülük suretimizde, siretimizde, hülasa her yerde.

Kötülüğün beldesinden çıkış mümkün değil. Hangi yöne dönsek, ne yana koşsak kapılar hep kapalı. O, genetiği bozuk ucube bir dev gibi her yanı kaplamış. Arzın merkezinden, tüm dünyaya dalga dalga yayılıyor. Lain şeytan ve aveneleri en ücra yerlere dek postalıyor onu. Medya da şeytanın ekmeğine yağ sürüyor sürekli. Canavarlaşma temayülündeki kötülüğün tehlikeli boyutları son derece aşikâr. Dahası kötülük laboratuvarlarda işinin ehli uzmanlar tarafından üretilip tüm dünyaya ihraç edilmektedir. O, süslenip cilalanarak öyle bir pazarlanmaktadır ki kişinin bundan korunabilmesi neredeyse imkânsız hâle gelmektedir. Dünya pazarında kötülük geçer akçedir artık.

Nedir peki kötülüğün sebepleri? Kötülük bataklığını hangi şartlar derinleştirmektedir? Bu konuda pek çok sebep söylenebilir: Gittikçe keskinleşen sınıfsal farklılıklar, terörizm, bencillik, haz odaklı yaşam şekilleri, hırs, aşırı yükselme arzusu gibi maddeler sıralanabilir. Fakat kötülüğün birincil nedeni **insan**. İnsanın olmadığı yerde kötülük de yok.

Maddeye aşırı bağımlı olan, konformizme tapan, tek hedefi daha lüks şartlarda yaşamak olan insan, hedefine ulaşmak için her yolu mübah görmektedir.

Paranın parayı çekmesi gibi kötülük de kötülüğü çekiyor. Bunda kapitalizmin de payı yüksek. Hayattaki tek amacı daha çok kazanmak olan insandan 'iyilik, tevazu,

4.BÖLÜM
ORADAN BURADAN

Arkadaşlık

Sosyal bir varlık olan insan; bazen yalnızlığın derinliklerine dalmayı tercih etse de başkalarıyla, özellikle arkadaşlarıyla birlikte olmak durumundadır. Ben; arkadaşlarım olmadan mutlu ve huzurlu bir hayat sürdürebilirim, diyen yalan söyler. Bazen arkadaşsız en basit şeyleri bile gerçekleştiremeyiz. Hafta sonu nezih bir yerde lezzetli yemekleri yerken bile yanımızda arkadaşlarımızın olmasını tercih ederiz. İnsan insana her zaman muhtaçtır.

Evet, arkadaşa ihtiyacımız var ama nasıl bir arkadaşa? Herhâlde iyi gün dostu olanlara değil. Arkadaşların verebileceği sıkıntılardan uzak durabilmek adına arkadaş seçimine önem vermeliyiz. Onları iyi ahlâk sahibi, güvenilir kimseler arasından seçmeliyiz.

Bazıları tehlikeleri bir mıknatıs gibi kendisine çeker. O tip insanların başı beladan kurtulamaz. Kır atın yanında duran ya huyundan ya suyundan… O yüzden arkadaş seçimimiz çok önemlidir ve bu konuda gençler, tecrübesiz olduklarından hata yapmaya daha meyillidirler. Nice genç, arkadaş hatırına yanmıştır.

Peki, gerçek arkadaşlık nasıl olur? Gerçek arkadaşlık, samimiyet temelleri üzerine zamanla bina edilir. Gerçek arkadaşlar, sevgi ve saygı paydasında buluşurlar ve son derece fedakârdırlar. Birbirlerini asla kıskanmazlar. Arkadaşının bir zarar görmesindense kendisi zarar görmeyi göze alır. Hakiki arkadaş kendisinden çok diğerini düşünen kişidir. Bu bakımdan iyi günde kötü günde, hastalıkta sağlıkta bir ve beraber olmayı, birbirlerine destek olmayı vaat eden

5.BÖLÜM
ÖMÜR SERÜVENİ

Çocukluğun Naif Dünyasında

Çocukluk, anıların titrek ışığında parıldayan gizli bahçemiz midir bizim? Sürekli orada kalmak istediğimiz… Ellerimizden bir güvercin gibi uzaklaşan o altın çağları geri getirmek isteriz ama çoğu kez mümkün değildir bu. O uçurtmanın ipi kopmuştur bir kez. Geçen geçmiş, köprülerin altından çok sular akmıştır.

Çocukluk, -bence- her türlü kaygıdan azade gökyüzünde uçurtma uçurmaktır. O uçurtmanın ipine sımsıkı sarılarak ***hayat*** adlı filmi başa sarmak isteriz fakat ne yaparsak yapalım boş bir hayalden öte geçemez bu düşünce. İp bir kez kopmuş, zamanın acımasız çarkları maziyi ezmiştir. Uçurtmamız ise göklerde başıboş, sere serpe dalgalanmaktadır.

Herkesin çocukluğu farklıdır elbette. Bazısı münbit bir tarla, bazısı orman havası, bazısı da engin bir denizdir. Sahi, sizin çocukluğunuz neye benzer? Benimki mi?.. Bahçemizde yetişen erik ağaçlarına benziyor daha çok.

Çocukluğumun en bariz vasfı yoksulluktu. O zamanlarda fakirlik çok da üzülecek bir durum değildi. Çoğunluk da yoksuldu belki de ondan. Bir dilim yağlı ekmeğe, bir parça peyniri katık ederek ayranla birlikte akşamı etmeye çalışırdık.

Çocukluk, gerçek özgürlüktür diğer yandan. Çocuk, aklına eseni rahatça işler. Bedeli ne olursa olsun oyununu, hayalini, rüyasını gerçeğe dönüştürme arzusundadır. Ve asla yola gelmek zorunda olmadığını bilir. Gerekirse kendi yolunu kendisi açar.

6.BÖLÜM
KISACA HAYAT

Kendine Göre Yaşamak

Şüphesiz herkes hayatını kendisine göre kurmak ister. Hayatın merkezinde insanın kendisi var. Biz varız diye yağmur yağmakta, rüzgâr esmekte, güneş doğmaktadır. Biz varız diye o kadın yaşamaktadır.

Yaşam felsefemizi daha çocukluktan itibaren kendimize göre şekillendirmeye çalışırız. İnsan, hayatta yapmak istediklerini kendisi belirler.

Kendine göre yaşayabilmek, aslında son derece önemlidir. İnsan kendisiyle çatıştığı kadar toplumla da çatışır. Bu çatışma özde değil, dıştadır daha çok. Toplum ya da cemiyet, bizlere karşı genel geçer kuralları dayatır. Çeşitli normlara uymamızı bekler bizden.

İsmet Özel; "Başkaları ne der, diye bir putumuz var." diyor. Annen, baban, komşun ne der sonra? Çevren bu konuya nasıl bir tepki verir? Tabii, böyle şeyleri hiç düşünmeden de yaşayamaz insan. Mahalle baskısı hemen kendini hissettirir.

Çoğunlukla kendimiz için değil başkaları için yaşıyoruz. Annemiz için, çocuklarımız için, eşimiz için… Annem üzülmesin, kardeşim kırılmasın, arkadaşım küsmesin derken kendi içimizde bin bir parçaya ayrılıyoruz. Başkalarını mutlu etmeye çalışırken kendimizi unutuveriyoruz.

Başkalarının düşünceleri onları ilgilendirir. Çevremizdeki insanlar istedikleri gibi düşünsünler. Annen, baban, eşin, akraban ne derse desin. Sen kendi doğru olanı uygulamaya bak. Asla korkma, geri çekilme, hizaya girme! Aykırı düşün. Örneğin ayçiçekleri içinde ters yöne bakanı